

Kendelse af 27. marts 2009 (J.nr. 2008-0016957)

Tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling meddelt efter forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, § 9, stk. 2 og § 9, stk. 4.

(Lise Høgh, Anders Hjulmand og Jan Uffe Rasmussen)

Ved skrivelse af 20. juni 2008 har K klaget over, at Finanstilsynet ved skrivelse af 23. maj 2008 har afslået en ansøgning om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling.

Sagens omstændigheder:

I Finanstilsynets afgørelse af 23. maj 2008 hedder det:

"Finanstilsynet har behandlet Deres ansøgning af 30. april 2008 vedrørende tilladelse til som ansat i A A/S at udøve skadesforsikringsmægling i medfør af § 4, stk. 2 i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 401 af 25. april 2007.

Det fremgår af ansøgningen, at De har bestået modul 4.14 forsikringsmæglerjura fra Forsikringsakademiet, at De fra 1970 til 1993 og fra 1993 til 1997 har været ansat i forsikringsbranchen og fra 1999 til 2005 været underviser på Forsikringsakademiet. Fra den 1. august 2005 har De været ansat som forsikringsmæglerassistent hos A A/S.

Finanstilsynet kan ikke på det nuværende grundlag give Dem tilladelse som skadesforsikringsmægler i henhold til § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2 i lov om forsikringsformidling.

Baggrunden for Finanstilsynets afslag er, at De ikke opfylder de krav til teoretisk uddannelse som fremgår af bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen). Lov og bekendtgørelse kan ses på Finanstilsynets hjemmeside www.finanstilsynet.dk.

De kan ikke få tilladelse, fordi De ikke opfylder kravet til teoretisk uddannelse i § 3, nr. 1, jf. § 4 i uddannelsesbekendtgørelsen.

Efter § 3, nr. 1 og 4, stk. 1 i uddannelsesbekendtgørelsen skal enhver person, der ønsker at blive skadesforsikringsmægler, gennemføre et teoretisk uddannelsesforløb inden for skadesforsikringsmægling, der sikrer, at personen kan tilrettelægge og gennemføre forsikringsmæglingen ved anvendelsen af en hensigtsmæssig arbejdsmetode og kan dokumentere at besidde de videnelementer, der fremgår af bilag 1 til bekendtgørelsen, jf. § 5, stk. 3 i uddannelsesbekendtgørelsen.

De har orienteret Finanstilsynet om Deres ansættelser i forsikringsbranchen samt om Deres ansættelse som underviser på Forsikringsakademiet.

Det er Finanstilsynets opfattelse, at Deres tidligere ansættelser ikke kan erstatte den manglende teoretiske uddannelse efter uddannelsesbekendtgørelsen.

For så vidt angår Deres teoretiske uddannelse finder Finanstilsynet ikke, at disse teoretiske kompetencer er tilstrækkelige til at opfylde de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen.

Finanstilsynet kan dispensere fra de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen, hvis en ansøger har en anden teoretisk uddannelse, der medfører, at kravene til de teoretiske forsikringsmæglerkompetencer anses opfyldt.

Dette er ikke tilfældet i Deres sag.

Finanstilsynet har ikke i medfør af § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling fundet grundlag for at lade de fremsendte oplysninger om Deres teoretiske kompetencer, træde i stedet for den i uddannelsesbekendtgørelsen fastsatte teoretiske uddannelse. Baggrunden herfor er, at De ikke har fremvist bevis på andre teoretiske kompetencer, der kan

træde i stedet for den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler.

..."

I klageskrivelsen af 20. juni 2008 har K anført:

"...

Jeg skal derfor ved nærværende skrivelse anke den af Finanstilsynet truffne afgørelse, jfr. Lov om Forsikringsformidling § 53, idet jeg mener at der på baggrund af min teoretiske og praktiske baggrund bør gives tilladelse efter § 9 stk. 2 – eller efter stk. 4.

Til brug for Deres behandling af sagen vedlægger jeg:

- o Ansøgning af 30. april 2008 bilagt
- o Straffeattest
- o Curriculum Vitae
- o Arbejdsgivererklæring fra A A/S
- o Finanstilsynets meddelelse af 23. maj

Uddannelse og baggrund

Jeg er uddannet indenfor forsikring idet jeg har taget den specielle FX2 eksamen i 1975 på Forsikringsakademiet (dengang Forsikringshøjskolen).

Jeg har været ansat i forsikringsbranchen siden 1970 og suppleret min teoretiske uddannelse fra Forsikringsakademiet gennem årene med diverse erstatnings- og forsikringsrelaterede moduler og kurser ligesom jeg har gennemgået og bestået undervisning i forsikringsmæglerlovgivningen. Jeg har endvidere i 6 år været underviser i de faglige uddannelser på Forsikringsakademiet som forlanges gennemgået og bestået til Forsikringsmægleruddannelsen. (mellem 1999-2005)

Jeg har siden 1. juni 2005 været ansat på fuld tid i forsikringsmæglervirksomheden A A/S, som Client Advisor i A i hhv. Reverse Flow hvor der serviceres udenlandske kunder på alle forsikringsbrancher og i A med ansvar for rådgivning til A' kunder om bl.a. finansielle og professionelle risici og forsikringsprodukter, som f.eks. direktions- og bestyrelsesansvar, prospektansvar, kriminalitetsforsikringer/BBB, kontaminering, employment practices liability, professionelt ansvar m.v.

A er et internationalt netværk af specialister inden for disse finansielle og professionelle erhverv og forsikringsprodukter.

Jeg har igennem hele min ansættelse i A A/S arbejdet med alle de i bekendtgørelse nr. 825 om forsikringsmægleres uddannelse § 4 stk. 1. litra 1)-8) nævnte opgaver.

Mit arbejde i A foregår i dag under tilsyn fra såvel forsikringsmægler, Practice Leader for A, B som de øvrige forsikringsmæglere og kundechefer, der har det overordnede ansvar for de konkrete kunder, som jeg rådgiver.

Det er dog næppe rimeligt for hverken A eller mig selv, at jeg stadig skal arbejde under en leders og kollegas tilsyn på trods af min store faglige teoretiske og praktiske erfaring, og da klienter i stigende omfang stiller krav til en specialiseret rådgivning, har jeg fundet det nødvendigt at søge om tilladelse til at udøve mæglervirksomhed som ansat forsikringsmægler, uden først at skulle gennemgå en både tids og ressourcekrævende uddannelse på Forsikringsakademiet.

Anbringender

Jeg anker meddelelsen, idet der ikke efter min opfattelse er foretaget en konkret vurdering af mine teoretiske kompetencer i henhold til Lov om Forsikringsformidling § 9 stk. 2 – og stk. 4. Der er alene foretaget en undersøgelse af, hvorvidt jeg har gennemført den i Uddannelsesbekendtgørelsen angivne uddannelse eller ej og med særlig

henvisning til at skulle bestå en eksamen. Det er min opfattelse, at min teoretiske viden, tidligere uddannelse på Forsikringshøjskolen og efterfølgende erfaring og viden som underviser i netop de faglige emner som forlanges til Forsikringsmæglereksamen, burde være tilstrækkelig dokumentation for, at jeg teoretisk er klædt på til de arbejdsopgaver, jeg dagligt udfører. Ved kontakt til Forsikringsakademiet, som jeg henvendte mig til efter afslaget fra Finanstilsynet har jeg fået oplyst, at jeg skal gennemgå et arbejdsmetodemodul og en eksamen – med andre ord anerkendes alle mine faglige kompetencer fuldt ud i forhold til Uddannelsesbekendtgørelsen. Det er således alene et kursusforløb i arbejdsmetode og en eksamen man beder mig gennemføre. Begge dele er til daglig hvad jeg udfører her i A med min vurdering og rådgivning overfor vores kunder.

Jeg har efter meddelelsen om afslaget bedt Finanstilsynet uddybe, hvilke beviser for teoretiske kompetencer, Finanstilsynet måtte ønske for at kunne give meddelelse efter § 9 stk. 2 eller stk. 4.

Finanstilsynet har hertil svaret, at et sådant bevis kunne være en tilsvarende udenlandsk uddannelse. En sådan uddannelse bør efter min opfattelse danne grundlag for en meddelelse efter § 9 stk. 2 jfr. stk. 3 og ikke efter § 4.

Jeg skal derfor indstille til Erhvervsankenævnet, at den af Finanstilsynet trufne afgørelse omstødes, og at jeg meddeles tilladelse i medfør af § 9 stk.2 – eller efter stk. 4.

..."

I anledning af klagen har Finanstilsynet i skrivelse af 28. juli 2008 udtalt:

" ...

1. Sagsfremstilling

...

Klager har i e-mail af 4. juni 2008 rettet henvendelse til Finanstilsynet for nærmere uddybning af, hvilke beviser på andre teoretiske kompetencer Finanstilsynet mener, vil være relevante for at kunne opfylde kravene til teoretisk uddannelse efter § 9, stk. 2, i lov om forsikringsformidling.

I e-mail af 9. juni 2008 har Finanstilsynet tilkendegivet, at en dansk forsikringsmægleruddannelse kan erstattes af bevis for en udenlandsk bestået forsikringsmægleruddannelse.

Klager har ved brev af 20. juni 2008 til Erhvervsankenævnet klaget over Finanstilsynets afslag af 23. maj 2008 på ansøgning om tilladelse som ansat skadesforsikringsmægler, jf. § 4, stk. 2, i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 401 af 25. juni 2007, idet klager har anført, at der ikke er foretaget en konkret vurdering af klagers teoretiske kompetencer i henhold til § 9, stk. 4, i lov om forsikringsformidling.

2. Retlig baggrund

Folketinget vedtog i 1999 lov om forsikringsmæglervirksomhed, der med virkning fra 1. januar 2000 indførte regulering af et tidligere ureguleret erhverv og stillede herunder uddannelsesmæssige krav til erhvervets udøvere.

Det følger af § 4 i lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 401 af 25. april 2007, at virksomheder og ansatte, der udøver forsikringsmæglervirksomhed, skal have tilladelse hertil af Finanstilsynet. Tilladelsen skal sikre, at forsikringsmæglererhvervet udøves af virksomheder og ansatte, der over for Finanstilsynet kan dokumentere at leve op til de krav som loven stiller, herunder bl.a. krav om egnethed hæderlighed, uddannelse mv.

Ifølge lovens § 9, stk. 2, skal personer, som søger om tilladelse som forsikringsmægler besidde en teoretisk uddannelse og praktisk kunnen om forsikringsmæglervirksomhed.

Finanstilsynet har i bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 om forsikringsformidlers uddannelse (uddannelsesbekendtgørelsen) fastsat nærmere krav til en forsikringsmæglers teoretiske og praktiske kunnen.

Finanstilsynet kan, jf. lovens § 9, stk. 4, give tilladelse til personer, uanset om personen opfylder uddannelseskravene

i § 9, stk. 1 og 2, samt regler fastsat i medfør heraf (uddannelsesbekendtgørelsen).

Lovens § 9, stk. 4 åbner, jf. bemærkningerne til bestemmelsen, mulighed for at give tilladelse til en person, som har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af § 9, stk. 2. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse i medfør af § 9, stk. 4 sker efter en konkret vurdering af ansøgerens samlede forhold. Af bemærkningerne til § 9, stk. 4 fremgår blandt andet følgende:

Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringssselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også blive tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmægleres uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.

Finanstilsynet anlægger generelt en restriktiv praksis for dispensationer efter § 9, stk. 4, idet lovgivers intention om at styrke forsikringsmæglererhvervets uddannelsesmæssige kompetencer tillægges betydelig vægt, ikke mindst af hensyn til beskyttelsen af kundens interesser.

Finanstilsynet har således ikke siden den ændring af lov om forsikringsformidling, der blev gennemført med lov nr. 362 af 19. maj 2004, meddelt tilladelse som forsikringsmægler i medfør af § 9, stk. 4, til personer, der har en anden uddannelsesmæssig baggrund.

Den stramme praksis har som baggrund et ønske – også fra forsikringsmæglerens egne interesseorganisationer – om at højne erhvervets uddannelsesniveau.

3. Finanstilsynets vurdering og bemærkninger til klagerens anbringender

Finanstilsynet finder ikke, at klager opfylder betingelserne for at få tilladelse som forsikringsmægler hverken efter lovens § 9, stk. 2 eller efter reglen i § 9, stk. 4. Finanstilsynet fastholder derfor afslag på klagers ansøgning.

3.1. Tilladelse meddelt i henhold til § 9, stk. 2 i lov om forsikringsformidling

Det er Finanstilsynets praksis, at der ikke meddeles tilladelse til personer, der ansøger om tilladelse efter lovens § 9, stk. 2, hvis personen ikke kan fremlægge bevis for bestået forsikringsmæglereksamen.

3.2. Tilladelse meddelt i henhold til § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling.

For at komme i betragtning til en tilladelse meddelt i henhold til § 9, stk. 4, fordrer det efter bemærkningerne til bestemmelsen, at man eksempelvis har en anden uddannelsesmæssig baggrund, som har givet ansøger en tilstrækkelig teoretisk forsikringsmæssig viden og indsigt.

...

Klager har i ansøgningen oplyst at have bestået en FX2 forsikringsuddannelse på Forsikringsakademiet. Klager har

endvidere oplyst at have været ansat i bl.a. C A/S, D A/S, E A/S samt som underviser på Forsikringsakademiet. I disse perioder har klager deltaget i diverse erstatnings- og forsikringsrelaterede kurser og moduler samt gennemgået og bestået undervisning i forsikringsmæglerlovgivningen.

...

Forsikringsmægleruddannelsen er en erhvervsrettet deltidsuddannelse, der kan udbydes af uddannelsesinstitutioner, der udbyder en uddannelse, der giver deltagerne de i uddannelsesbekendtgørelsen beskrevne kompetencer inden for livs/og eller skadesforsikringsmægling.

Finanstilsynet skal bemærke, at det er op til uddannelsesinstitutionen at vurdere den enkeltes teoretiske kompetencer i forhold til uddannelsesbekendtgørelsens krav om teoretisk viden. Således har Forsikringsakademiet oplyst klager om, at klager kan få merit for allerede beståede moduler fra Forsikringsakademiet. Men det er netop ikke Finanstilsynet, men uddannelsesinstitutionen, der træffer denne afgørelse, da uddannelsesinstitutionen efter uddannelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3, jf. § 16, stk. 1 indestår for at deltagere, der får bevis for bestået forsikringsmæglereksamen besidder de krævede kompetencer. Derfor opfordrer Finanstilsynet altid ansøgere til at rette henvendelse til den udbydende uddannelsesinstitution med henblik på planlægning af et kursusforløb til suppling med den nødvendige kompetence.

Klager oplyser, at klager ved kontakt til Forsikringsakademiet har fået oplyst, at klager alene mangler et enkelt modul i arbejdsmetode samt en afsluttende eksamen, hvorefter klager vil besidde de nødvendige teoretiske kompetencer, der er en forudsætning for at opnå tilladelse som ansat skadesforsikringsmægler efter § 9, stk. 2 i lov om forsikringsformidling.

Hertil bemærker klager, at alle klagers faglige kompetencer dermed anerkendes fuldt ud i forhold til uddannelsesbekendtgørelsen. Dette er efter Finanstilsynets opfattelse netop ikke tilfældet, idet klager ved kontakt til Forsikringsakademiet har fået oplyst, at klager mangler et undervisningsforløb i arbejdsmetode for at besidde de efter uddannelsesbekendtgørelsen krævede teoretiske kompetencer samt mangler at bestå den afsluttende eksamen som forsikringsmægler. Den afsluttende eksamen er netop betingelsen for, at Forsikringsakademiet kan udstede bevis for bestået forsikringsmæglereksamen. Det er derfor heller ikke korrekt, at Finanstilsynets afslag indebærer, at klager skal gennemgå en både tids- og ressourcekrævende uddannelse på Forsikringsakademiet. Klager anfører selv, at det manglende kursusforløb i arbejdsmetode og eksamen begge dele er, hvad klager udfører til dagligt.

Finanstilsynet skal endvidere bemærke, at uddannelsesbekendtgørelsen ikke er til hinder for, at en person, der mener at besidde de kompetencer, som bekendtgørelsen stiller krav om, at en forsikringsmægler skal besidde, kan gå til eksamen uden at have fulgt et uddannelsesforløb. Det er imidlertid op til den udbydende uddannelsesinstitution, hvordan uddannelsesforløbet tilrettelægges. For tiden er en sådan mulighed dog ikke tilstede.

Finanstilsynet kan dispensere fra de teoretiske krav i uddannelsesbekendtgørelsen, hvis klager har en anden teoretisk uddannelse, der medfører, at kravene til de teoretiske forsikringsmæglerkompetencer anses for opfyldte.

Finanstilsynet finder ikke i den konkrete sag, at klagers forsikringsuddannelse, efteruddannelse og undervisning i lov om forsikringsformidling er tilstrækkelig til at kunne give dispensation efter § 9, stk. 4 i lov om forsikringsformidling.

Finanstilsynet bemærker endvidere, at klagers tidligere ansættelse i forsikringsbranchen ikke kan erstatte den manglende teoretiske uddannelse efter uddannelsesbekendtgørelsen.

Uddannelsen som forsikringsmægler består af såvel en praktisk som en teoretisk del. De krav, der stilles til den teoretiske uddannelse kan ikke erstattes af praktisk erfaring, men alene af anden relevant teoretisk uddannelse. Hvis det var således, at praktisk erfaring om forsikringsmægling kunne erstatte den manglende teori, ville det betyde, at ingen ansøgere behøvede at dokumentere teoretisk uddannelse, hvis ansøger blot havde været ansat i en længere periode i en forsikringsmæglervirksomhed.

Derfor kan den af klagers arbejdsgiver udstedte erklæring om klagers praktiske kompetencer, ikke erstatte den teoretiske uddannelse. Finanstilsynet fastholder denne vurdering.

..."

I skrivelse af 28. august 2008 har K yderligere anført:

" ...

Til begrundelserne for afslag efter § 9 stk. 4 har jeg flg. bemærkninger:

Ad gennemførelse af den i uddannelsesbekendtgørelsen anførte uddannelse

Til støtte for afslag på meddelelse efter stk. 4 har Finanstilsynet gjort gældende, at jeg mangler den teoretiske uddannelse som forsikringsmægler.

Hertil skal jeg bemærke, at dette alene bør kunne begrunde et afslag efter § 9 stk. 2, da der efter såvel ordlyden i som forarbejderne til § 9 stk. 4 er mulighed for at give tilladelse til personer, der har en anden uddannelse.

Jeg har noteret mig, at Finanstilsynet ikke bestrider, at der alene kan opnås de i uddannelsesbekendtgørelsen anførte kompetencer på

Forsikringsakademiet, og ej heller bestrider, at der alene kan gives adgang til eksamen, hvis eksaminanden har gennemført undervisningen.

Ad den aktuelle uddannelse

Finanstilsynet har yderligere fremsat det anbringende, at den teoretiske uddannelse fra Forsikringshøjskolen FX2 fra 1975 ikke kan anerkendes ligesom man ikke tillægger min erfaring med og undervisning i netop de faglige uddannelsesmoduler på Forsikringsakademiet som kræves for at tage uddannelse som forsikringsmægler nogen konkret værdi. Forsikringsakademiet har netop anerkendt min merit på disse moduler.

Ad tidligere meddelelser efter stk. 4

Endelig har Finanstilsynet gjort gældende, at der ikke siden lovændringen i 2004 har været meddelt tilladelse efter stk. 4, til personer, der ikke opfylder uddannelseskravet i stk. 2.

Dette anbringende finder jeg ikke relevant. Det har næppe været lovgivers hensigt med en dispensationsbestemmelse, at den alene skulle finde anvendelse på forhold, der i forvejen er omfattet af stk. 2. Finanstilsynet er tildelt en adgang til at give dispensation til ansøgere, der netop ikke opfylder betingelserne i stk. 2. En tilladelse eller afvisning bør derfor meddeles i henhold til et konkret skøn.

Af bemærkningerne til stk. 4 fremgår, at der skal lægges vægt på langvarig ansættelse i forsikringsbranchen. Jeg har som nævnt været ansat i forsikringsbranchen siden 1970, heraf 3 år i A, og har i al den tid haft direkte kontakt med såvel kunder som forsikringsmæglere.

I min ansættelse i forsikringsselskaber (C, D og F) har jeg i meget høj grad arbejdet direkte med kunder og assurandører såvel som med forsikringsmæglere og igennem lang tid på lederniveau og har i den funktion bistået med løsninger af konflikter mellem assurandører, forsikringsmæglere, forsikringsselskaber og kunder.

Finanstilsynet begrunder den stramme praksis i et ønske om at højne erhvervets uddannelsesniveau.

Hertil kan jeg anføre, at forsikringsmæglerbranchen i stigende omfang netop ansætter specialister uden præcis uddannelse som forsikringsmæglere. Dette sker som følge af en stigende efterspørgsel herpå fra kundernes side.

Det er derfor netop i kundernes og branchens interesse, at der kan gives tilladelse efter stk. 4 også til specialister, så disse kan udøve forsikringsmægling uden at gennemgå uddannelse i generelle forsikringsprodukter eller skulle være underlagt tilsyn af andre forsikringsmæglere."

Ankenævnet udtaler:

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, nr. 2, er Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed betinget af, at ansøger opfylder de fastsatte krav til teoretisk uddannelse og praktisk kunnen vedrørende forsikringsmæglervirksomhed, jf. lovens § 9, stk. 2.

Finanstilsynet har ved bekendtgørelse nr. 825 af 3. juli 2007 (uddannelsesbekendtgørelsen) fastsat regler om forsikringsformidlers uddannelse. Af § 3, nr. 1, fremgår det, at en person, der ansøger Finanstilsynet om tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling skal fremlægge bevis for at besidde teoretisk viden inden for skadesforsikringsmægling som angivet i § 4. Af § 4 følger, at tilladelse til at udøve skadesforsikringsmægling kræver, at man har gennemført et uddannelsesforløb indenfor skadesforsikringsmægling, der sikrer, at personen kan tilrettelægge og gennemføre forsikringsmæglingen ved anvendelsen af en hensigtsmæssig arbejdsmetode, herunder besidder en række nærmere specificerede kompetencer.

Erhvervsankenævnet tiltræder, at K, der ikke kan fremlægge bevis for bestået forsikringsmæglereksamen, ikke har en teoretisk uddannelse, som opfylder de i uddannelsesbekendtgørelsens § 3, nr. 1, og § 4, stk. 1, fastsatte krav, og at hun derfor ikke er meddelt tilladelse efter forsikringsformidlingslovens § 7, stk. 1, jf. § 9, stk. 2 til at udøve skadesforsikringsmægling.

I henhold til forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4, kan Finanstilsynet give tilladelse til at være forsikringsmægler til personer, uanset at disse ikke opfylder betingelsen om teoretisk uddannelse i lovens § 9, stk. 2.

Af bemærkningerne til § 9, stk. 4, (lovforslag L 141 2003/2004) fremgår blandt andet:

”Stk. 4 viderefører endvidere den gældende mulighed for, at Finanstilsynet kan undtage fra de fastsatte krav til uddannelse. En person kan få tilladelse, såfremt den pågældende har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, der bedømmes at kunne ligestilles med de krav, der i medfør af stk. 2 er fastsat. Finanstilsynets mulighed for at give tilladelse til personer skal ske efter en konkret bedømmelse af personens samlede forhold. Ved afgørelsen vil Finanstilsynet bl.a. lægge vægt på, om personen vil kunne varetage sit hverv over for kunden på betryggende vis. I vurderingen vil blandt andet indgå, om ansøgeren ved langvarig ansættelse i flere forskellige forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder eller i andre virksomheder, hvor ansøgeren har arbejdet med forsikring, har haft arbejdsopgaver, som ligger tæt op ad de arbejdsopgaver, som en forsikringsmægler varetager. Ansøgeren skal således have beskæftiget sig med direkte kundebetjening. Der vil desuden blive lagt vægt på, om ansøgeren har en uddannelsesmæssig baggrund, som har givet denne en tilstrækkelig forsikringsmæssig viden og indsigt. I uddannelsen som eksamineret erhvervsassurandør ligger eksempelvis en del moduler, som er fælles med modulerne på en egentlig uddannelse som forsikringsmægler, og denne uddannelse kan derfor i det konkrete tilfælde give grundlag for dispensation, hvis de øvrige forudsætninger er opfyldt.

Der kan også blive tale om dispensation, hvis personen har en anden teoretisk og praktisk uddannelse, som modsvarer de krav, der stilles til forsikringsmægleres uddannelse. Det kunne være en advokat eller revisor, som ønsker tilladelse til at udøve forsikringsmæglervirksomhed, og som kan dokumentere, at den pågældende gennem praktisk erfaring og relevant efteruddannelse må antages at være på et uddannelsesniveau, der kan sidestilles med det, der kræves efter forsikringsmægleruddannelsen.”

Det er om K teoretiske og praktiske baggrund blandt andet oplyst, at hun siden 1970 har været ansat i forsikringsbranchen, at hun fra 1999 til 2005 har været underviser i de faglige uddannelser på Forsikringsakademiet, som forlanges bestået til forsikringsmægleruddannelsen, og at hun siden 1. marts 2005 har været ansat som forsikringsmæglerassistent. Erhvervsankenævnet finder efter en konkret bedømmelse af K samlede forhold, at disse kan ligestilles med de krav, der er fastsat i medfør af lovens § 9, stk. 2, og at hun derfor bør gives tilladelse til at være forsikringsmægler, jf. forsikringsformidlingslovens § 9, stk. 4.

Ankenævnet ændrer derfor Finanstilsynets afgørelse af 23. maj 2008.